

Чом не дали долі

Яків Щоголів

Мамо, мамо! Ви хвалились,
Що жили та й не журились;
Так чому ж ви вашій доні
Не дали своєї долі?

Сватав писар — ви раділи,
З москалем би заручили;
А спитать, то я б сказала,
Що Василечка кохала.

Круг мене весна лишиться,
Кожній травці любощ сниться;
Квітка п'є росинку чисту,
І шепоче лист до листу;

Сонце озеру сміється,
Коло рибки рибка в'ється,
Птах, що крихту серця має,
Милу піснею вітає!

А моя весна настала
Без привіту, та й пропала!
Мамо, мамо! Чом ви доні
Не дали своєї долі?

1899

Джерело: Яків Щоголів. Поезії.— К., Радянський письменник, 1958.